
Doporučení akademických vicemistrů Evropy: bridž je nejlepší trenér mozku

Doporučení akademických vicemistrů Evropy: bridž je nejlepší trenér mozku

Se stříbrem se na konci září vrátila z akademického mistrovství Evropy v bridži ve španělské Fuengirole pětice studentů Univerzity Karlovy a Vysoké školy chemicko-technologické. „Nebyl to jednoduchý turnaj, ve vítězném týmu Padovské univerzity byli tři dorostenečtí mistři světa, nakonec bronzoví Němci patřili mezi největší favority,“ popsal těžké soupeře kapitán české reprezentace Erik Klemš z Právnické fakulty UK.

Představte čtenářům svůj úspěšný stříbrný tým.

Naše družstvo tvoří spolu se mnou ještě Jakub Vojtík a Lukáš Kolek z Matematicko-fyzikální fakulty UK, Michael Botur z Fakulty tělesné výchovy a sportu UK a Martin Melčák z Vysoké školy chemicko-technologické.

Bridž hraje páry proti sobě, vás je ale v týmu pět, nemáte úplně ustálené dvojice. Není to při turnaji na škodu?

Na vrcholové úrovni spolu většinou hrají ustálené dvojice. My to máme ale trochu jinak, jsme dva stálé páry a Michael Botur jako pátý je schopen zaskočit za kohokoli. Známe se a hrajeme spolu dlouho, není to tedy takový problém. Ve Španělsku se nám to hodilo. Hrál se celkem čtrnáct kol, v jedné chvíli museli za tým hrát čtyři hráči. Cesta do Španělska a změna teplot nám nějak nesedly, všichni jsme byli docela nachlazení, vyhovovalo nám proto, že jsme se mohli střídát a jeden z nás si vždy trochu odpočinul.

Jak jste se našli napříč fakultami a dokonce i univerzitami?

Česká bridžová komunita není moc velká, aktivně po turnajích chodí asi pět set lidí. V České republice jsou tři hlavní centra – v Praze, Uherském Hradišti a Havířově. Vyjma Jakuba Vojtíka jsme všichni z Havířova, chodili jsme na jedno gymnázium, kde nás bridž naučil náš profesor matematiky. S Michaelem Boturem a Lukášem Kolkem jsme dokonce chodili do jedné třídy. Na světových akcích jsme kvůli tomu trochu za kuriozitu. Francouzi vybírají svou reprezentaci z tisíců mladých hráčů, a když jim pak vyprávíme, že jsme čtyři z jednoho gymnázia, vůbec to nechápou. Dokázali jsme ale, že i tak se dá ve světě uspět. Jakub Vojtík pochází z druhé líhně, z Uherského Hradiště, už odmala se setkáváme na různých turnajích, sedli jsme si lidsky i herně, takže to postupně vyústilo v to, že jsme začali hrát společně.

Co byl pro vás nejsilnější zážitek na akademickém mistrovství Evropy ve Španělsku?

Asi samo předávání medailí. Ceny z mistrovství Evropy si člověk nevozí domů každý měsíc. Jsme přece jen poměrně mladý tým, v tomto složení to pro nás byla první medaile. Bylo pěkné stát na pódiu se stříbrem na krku a poslouchat Gaudeamus igitur. Všichni bychom proto chtěli moc poděkovat za podporu celé Univerzity Karlově, především pak panu rektorovi a panu kancléři.

Jak obtížný turnaj to pro vás byl?

Nebylo to nic jednoduchého. Ve vítězném týmu Padovské univerzity jsou tři dorostenečtí mistři světa, nakonec třetí Němci patřili mezi největší favority turnaje, ti hráči reprezentují Německo i v kategorii dospělých. Naším cílem byla medaile. Když jsme ovšem viděli, jak se turnaj vyvíjí, nebyli jsme si vůbec jisti, jestli ji získáme. Ale i naše družstvo mělo co nabídnout. V létě jsme hráli na Slovensku na juniorském mistrovství Evropy, kde jsme skončili na devátém místě ze sedmadvaceti zúčastněných týmů. Pro Českou republiku je to nejlepší umístění v historii.

Jaký turnaj je vrcholem a snem každého bridžového hráče?

Každé dva roky se pořádá mistrovství světa, takzvaný Bermuda Bowl (*přímo na Bermudách se koná ale vždy je jednou za 25 let, pozn. red.*). Z Evropy se na něj dostane jen šest nejlepších týmů posledního mistrovství Evropy. Český tým se zatím nikdy nekvalifikoval.

Jak často váš tým trénuje?

To se různí, hrajeme spolu obvykle dvakrát týdně v Praze. Vedle toho jezdíme po České republice na víkendové soutěže, bereme to jako trénink na mezinárodní akce. Kdykoli máme čas, hrajeme také přes internet. Existuje bridžový software, kde je neustále on-line deset až patnáct tisíc lidí z celého světa. Najdete si nějaký pár, který chce hrát, a je to.

Co je třeba procvičovat?

Bridž se skládá ze dvou částí, z licitace neboli dražby a sehrávky. Při dražbě jde o jakousi výměnu informací s partnerem o tom, jaké máme karty. To je nutno řádně natrénovat. Každá dvojice má svůj systém, jak si předává instrukce. Je potřeba se ho naučit co nejpečlivěji, aby si spoluhráči přesně rozuměli. Jinak by se pak při sehrávce mohla stát nějaká nepříjemná nehoda. Cílem hry je takovým situacím co nejvíce předcházet.

Jste kapitánem univerzitního týmu. Jaké kvality musí vedoucí skupiny mít?

Měl byt to být klidný člověk a také nejzkušenější a nejlepší hráč, navíc organizačně schopný. Vzhledem k tomu, že nás je pět, kapitán také určuje, kdo bude a kdo nebude hrát. Protože jsme herní i věkoví vrstevníci, stal jsem se kapitánem asi hlavně z toho důvodu, že jsem organizačně schopný.

Jaké základní vlastnosti nebo schopnosti by měl mít člověk, který se chce stát úspěšným hráčem bridže?

Bridž může hrát v podstatě každý. Hodí se klidná hlava, čehož se mně osobně občas nedostává. Musí mít také pochopení pro partnera – každý může udělat chybu. Potřeba je samozřejmě soutěživost, píle a chuť stále se učit nové věci. Pravidla bridže se dají naučit za odpoledne, dobře hrát se lze naučit za pět let, zlepšovat se ale člověk může celý život, nikdy nedojde do fáze, kdy už by nemohl být lepší.

Trénuje vám hraní bridže mozek pro vysokoškolské studium, nebo naopak studiem cvičíte mozek pro bridž?

Ovlivňuje se to vzájemně. Bridž rozvíjí logické myšlení, když člověka nutí k tomu, aby vymyslel nejlepší kombinaci, jak určitou partii zahrát. Trénuje i dlouhodobou paměť. Studuji práva a musím se učit relativně velké objemy údajů, což mi pomáhá i v bridži, kdy mi nedělá problém zapamatovat si množství informací ve hře. Logické myšlení z bridže mi zase pomáhá při studiu, nemusím se všechno tupě memorovat, jsem schopen si řadu věcí logicky propojit. Jakýkoli trénink mozku je pozitivní. Bridž je k tomu nejlepší, mozek udržuje v neskutečné kondici, což je vidět především na starších hráčích, kteří jsou v daleko lepší mentální formě než jejich vrstevníci.

Co vás osobně na bridži baví nejvíce?

Bridž je velmi rozmanitý, nemá exaktní řešení. Je to zábavná hra o pravděpodobnosti, ta ale ne vždy vyhraje. Když při hraní šachů zvolíte vítěznou variantu, vždy uspějete, u bridže tomu tak není. Navíc českou bridžovou komunitu tvoří skvělí lidé, pochází z ní velká část mých nejlepších přátel. To mě u toho drží.

Chtěli byste se o jediné karetní hře, která nestojí na tom, jak vám jde karta, ale na tom, jak to vám a vašemu hernímu partnerovi myslí, dozvědět trochu víc? Na Matematicko-fyzikální fakultě UK se nově otevřel předmět matematicko-logické metody v bridži. A jak říká Erik Klemš, „vysoká škola je ideální doba, kdy začít hrát bridž, protože člověk má mozek vytrénovaný a nastartovaný pro učení. Ale pozor, jak to člověka jednou chytne, už ho to nepustí“.